VI. évfolyam. Celldömölk, 1904. november 6. 45. szám.

Kemenesvidék

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, „Sas“-szálloda, 5-ös számu szoba. — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemü küldemények.

Korunk.

Mikor az Uristen a világot teremtette, örült sikerének, örömében és jokedvében teremtett egy gyöngyöt, Magyarországot és azt mondá: „Te légy a világ gyöngye! Légy áldott!“ Itt minden terem ami a jó élethez szükséges; midőn hajdan őseinknek külföldön dolguk akadt és több napig tartózkodtak ott, hazajövetelükkor mondák: „Magyarországon kivül nincsen élet.“ Nem mentek Marienbadba, sem Karlsbadba, a szegény magyar nép penzét elköltení. Akkor még minden magyar szive egyet akart, egyet kivánt, együttesen emelni fel és tenni boldoggá a hazát! Mikép van ez most? Most van:

„Antisemitizmus klerikalizmus
agrarizmus merkantilizmus
socializmus konzervativizmus
dualizmus federalitizmus
centralizmus absolutizmus

Nem tudjuk, hogy mikép csempeszték be Magyarországba ezt a sok „must“, mely által megzavarták a társadalmi békét, megmételyezték a magánélet erkölcseit és a politika szenvedélyeit olyannyira, hogy mi, akik egy erős, egységes nemzetnek hirdetjük magunkat, a legszebb uton vagyunk a feloszlásra.

Ezelőtt is volt Magyarországon két „mus!“ az idealizmus és a patriotizmus;“ ezeket felváltotta a magánérdek, a „realizmus“ ez a gyalázatos undok féreg.

Nemzetiségek nemzetiségek ellen
felekezetek felekezetek ellen
pártok pártok ellen
osztályok osztályok ellen
munkaadó munkás ellen
munkás munkaadó ellen

harcolnak, mint a fenevadak.

Nem ismerünk a magyar társadalomra. Isten, erkölcs, haza üres fogalmak; rombolás, pusztitás, sülyedés mindenütt; a tünetek olyanok, mintha Mohács következnék, magyarok okozták a mohácsi vészt, magyarok teszik tönkre most is a hazát, magyarok okozzák, hogy a nép e hazában koplal, hogy a népnek a megélhetés e hazában lehetetlenné vált. Idegen elnyomók ellen a magyar nemzet még mindig tudta megvédeni nemzetiségét, az idegen rabságot a nép mindig iparkodott magáról lerázni, de most a magyar nép magyarok rabságába került, ezt lerázni a legnehezebb.

Vajha a népek megértenék egymást, nem mint ellenségek, hanem mint a hazának hű fiai, egyetértéssel, válvetve dolgoznának saját sorsuk javitásán és a haza boldogulásán.

A mai kor, mely bátran nevezhető az élet-halál harc és a kenyéririgység korszakának, párosulva az urhatnámsággal, semmiesetre sem vezethet jóra. Nyomán csak pusztulás és nyomoruság kél, mely végre is megöli a nemzet életerejét s mint tehetetlen, koldusnép áll a nagy világürben. Tömörüljünk és munkálkodjunk békés egyetértéssel a haza boldogulásán és ezzel saját sorsunkon javitunk. Mert hát örök igazság marad: Tömörülésben rejlik az erő, az erőben a kitartás, a kitartásban a győzelem.

A nőkérdéshez.

Szegény leány alig gondolhat ma már házasságra. Nagy az igény mindenfelé. Dekadenciába indul a fiatalság. A vagyonos fiatal ember azért nem vehet el szegény leányt, mert az ambicióból vagy a kedvteléseiből nem hajlandó engedni, a szegény fiu meg a nélkülözés képétől retten vissza.

Ennek azután az a következménye, hogy a szegényebb sorsu fiatal leányaink egy része összetett kézzel várja a kérőt s ilyen etikailag megalázó helyzetben, külsőség által viditva morzsolja le napjait.

A másik kategoria pedig, amelyik előrelátóbb szülők irányitása mellett indul

TÁRCA.

Az álom-csók.

— Irta: Hosszányi József —

Egyszer volt egy nagyon szerelmes leányka. Igen sok leány volt már szerelmes, de olyan nagyon talán még senkisem, mint ő. Mert az ő kicsiny szive annyira át volt hatva a szerelemtől, hogy oda, abba a kis szivbe már nem férf volna semmi. A kis lanynak minden gondolata, szivecskéjének minden dobbanása annak a nagy szőke fiunak szólt, akinél különb, jobb, okosabb nincsen az egész világon. Ő legalább meg volt győződve erről. Már kicsiny gyermekkoruk óta ismerték egymást és a kis leány már akkor is ő vele szeretett legjobban játszani és mindig sirt, mikor elment, Mikor már nagyobb volt, tizenhat éves, akkor már nem játszottak ugyan fogócskát, de azért mégis sirásra állt a szája, ha az a fiu el akart menni, csak mikor az első regényt elolvasta, akkor tudta meg, hogy ő — szerelmes. Abban a regényben olvasta először kiirva ezt a szót, szerelem. És ugy találta, hogy ennek a regénynek a hősnője ugyanazt érzi, mit ő. Tehat ő is szerelmes.

Mikor ezután a felfedezés után először eljött hozzájuk az a fiu, akkor a kis lány éppen egyedül volt. A mama elment vásárolni, a papa meg a hivatalban volt, Őt otthon hagyták a házat őrizni. Akkor jött éppen az a nagy szőke fiu. A kis lánynak első dolga volt, hogy közölje vele a legujabb felfedezését.

— Tudja-e Zoltán, hogy én magába szerelmes vagyok?

A fiu nagyon meg volt lepve.

— Mit? Maga — én belém — szerelmes?

— Igen.

— Hogyan tudja?

— Érzem. És egy regényben is olvastam.

A fiu nem tudta, mit mondjon erre. De azt érezte, hogy valamit jó volna mondani Mert ahogy azokat az édes pici piros ajkakat nézte, olyankor mindig szeretett volna valamit mondani. Azok a piros ajkak olyan csábitók voltak.

meg gondolatait a kis lány.

— Mit mondjak?

— Hát maga nem szerelmes én belém? — Ezt mondja.

— Én? Én?... nem... tudom.

— Nem tudja! Nem tudja! Hát miért nem tudja maga... maga... rossz.

— És erre a szóra elkezdett egyszerre olyan keservesen sirni, hogy még... Nagyon sirt. És eközben fuldokló hangon ismételte:

— Mért nem tudja? Mért nem szeret?

A fiu elkezdte vigasztalni.

— No ne sirjon édes, ne sirjon. Hát jól van szeretem.

A kis leány megtörölte szemeit.

— Igazán szeret?

Hát persze. Nagyon szeretem.

A kis lány most már nem sirt, hanem örömmel, nevetve mondta:

— Milyen jó maga, édes Zoltán.

Az édes Zoltán ismét nem szólt semmit, hanem ujra azokra a piciny ajkakra gondolt. — Milyen édesek is ezek az ajkak, végre azt mondta a lánynak:

— Mondja édesem, hát igazán szerelmes én belém?

— Hát persze. Hiszen éppen most mondtam.

— Hátha szeret, akkor... izé... akkor csókoljon meg.

Erre már a kis lány felugrott.

— Zoltán!

Zoltán zavarba jött erre a kiáltásra.

— Tessek.

— Menjen, maga rossz. Hogy már nekem ilyet mondani.

Mert a kis lány a regényben azt olvasta, hogy Emma grófnő egyszer sem csókolta meg Arthur bárót, mert azt nem szabad, nem illik. Azért haragudott most Zoltánra, hogy ilyen illetlenséget mondott neki. És eltakarta az arcát, mert szégyelte magát.

— Jól van — mondta a fiu — hát én nem mondom többet. De akkor én nem is hiszem el, hogy igazán szeret. Mert akik szeretik egymást, meg is csókolják egymást.

A kis lány ugy érezte, hogy a fiunak igaza van, de azért még sem merte megcsókolni. Mert a regényben ugy állt. A kis leány sokáig nem szólt semmit.

neki az életnek, nagy fáradsággal, többször testi ereje feláldozásával végzi a tanitónőképzőt, vagy a posta s távirdatanfolyamot.

Csakhogy az a baj, hogy ezzel a számitással él a szülők óriási mennyisége, s akinek jutott az a szerencsétlen feladat, hogy egy ilyen diplomás kisasszonyt kellett valami állásba protegálni, az tudja, hogy micsoda hajsza indul meg, amikor a legkisebb állásra tömérdek leány pályázik.

Többször tárgyalták már, hogy mi veszedelem rejlik abban, hogy törzsökös magyarságunk ifjai kereső foglalkozás helyett kizárólag csak a hivatali pálya felé tolakodnak. Szóról-szóra ez áll a leányokra is. A nemzeti termelés nagy munkájában se a fia, se a leánya nem leli fel hivatását. Pedig mennyi keserüség tünnék el ennek a fajnak vergődő generációjából, ha e tekintetben észjárásuk, törekvésük jóra tudna fordulni.

Hogy egyebet ne hozzak fel, ott van a baromfitenyésztés és a kerti gazdálkodás. *Hreblay* Emil apostoli tiszta nyelven mutatja ki érdekes könyveiben, hogy habár az 1901 évi adatok szerint 17,967.967 koronát vettünk be külföldről baromfitermékekért, még óriási kiaknázatlan terület ez. Hazánk különleges viszonyainál fogva egyesen arra volnánk hivatva, hogy Európa baromfitenyésztő telepe legyünk. Darányi Ignác nagyszerü kezdeményező, sikeres ösztönzése után is kevés kivétellel, csak mellékes járulék ma még a baromfitenyésztés gazdáink szemében.

Pedig, de szépen meglátjuk Hreblay könyveiből, hogy ma már a nemes baromfitenyésztés éppen oly tudomány, mint a gazdaságnak akármelyik ága. Széleskörü ismereteket, végtelen szorgalmat, nagy fontosságot, tisztaságot s majdan egy egész ember gondoskodását követeli. A nálunk általában szokásos falusi baromfitenyesztés szükkörü gyakorlati fogásaival nem sokra megyünk ma már a világversenyben.

Mi lenne, ha az a tömérdek jónevelésu leány, aki ma vagy reménytelenül várja a tanitónői kinevezést, vagy életkedve a kérők hiu várásában pusztul el, hozományával kellő képzettséggel okos módon a nemes baromfitenyésztésre, valamint tojás- és tolltermelésre adná a fejét. Hisz ezen a téren pl. 6—800 korona tőke teljesen elegendő, a kisgazdaság megkezdéséhez. A nagyszámban létező idősebb nagynénik oltalma alatt egy-egy ilyen fiatal leány áldása lehetne a környéknek. Nemcsak maga üzné odaadással és szakismerettel a baromfitenyésztest, de hasonlóra buzdulnának példáján a falu asszonyai, lányai is. Megalakitanák ők mindenfelé a tojásszövetkezeteket. Mennyi kezesség volna abban, ha nem megbizhatlan elemek, hanem erkölcsökben nevelt magyar leány osztályozó kezebül kerülne ki a külföldre szánt finom tojás.

Azután meg az ilyen leányt, a nemzeti termelés nagy harcának amazonát könnyebben elvenné ám az a fiatal jegyző, pap, tanitó, mert igy nem féline a nélkülözés, adósság rémképétől s tudná, hogy nem renyhe „nagyságát" vesz élete-párjául, hanem olyat, akinek magának is biztos kenyér van a kezében. Mert hisz az állás is hoz valamit, s ami hiányzik, azt még kipótolná a baromfitenyésztés mesternője a kis feleség.

Micsoda gyönyörő prespektiva nyilnék az ilyen frigyből a nemzeti termelésre.

HIREK.

— **Hátralékos** helybeli előfizetőinket tisztelettel kérjük, legyenek szivesek lapunk kézbesitőjétől nyugtáikat kiváltani. Különösen kérjük azokat, akik nemcsak e negyedre, de előbbi negyedről is hátralékban vannak. Az év utolsó negyedének is vége felé járván, vidéki előfizetőinket is kérjük a hátralékok beküldésére és az előfizetések mielőbbi megujitására.

A kiadóhivatal.

— **Uj közigazgatási gyakornok.** A vármegye alispánja Fodor Antal sátoraljaujhelyi lakost a celldömölki szolgabirósághoz közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

— **Egy pap tragédiája.** Bizonyára visszaemlékeznek még olvasóink a mult évben egyik lapszámunkban megjelent hirünkre, amelyben megirtuk, hogy a szomszédos zalamegyei Gyömore község plébánosát, dr. Csizmazia Pált, ki hat napon at Celliben a „Magyar Király" szállodában lakott, a sümegi kir. járásbiróság megkeresésére itt a csendőrség letartóztatta s nagy kimélettel Sumegre szállitotta el. Csizmazia plébánost hivei sikkasztással vadolták, melyből azonban kevés bizonyult be, de bebizonyult az, hogy a bevádolt plébános nagyfoku idegbajban szenved. Csizmaziát felsőbb hatósága elhelyezte Gyömörőről más plébániára, de nem foglalhatta el uj állását, mert sulyos idegbaja kezeltetése miatt kénytelen volt, Budapestre menni. Idegbaja azonban egyre sulyosbodott s a mult héten a fiatal, rokonszenves pap Budán, a Gellért-szobornál agyonlőtte magát.

— **Halottak napját** kegyeletes módon ünnepelte meg városunkban is a keresztény világ. Egész nap zarándokoltak a temetőbe, hol a sirokat diszitették fel, kiki tehetsége szerint, este pedig kigyulladtak a sirokon elhelyezett mécsek és kisérteties fényben ragyogták be a halottak csendes, szomoru birodalmát...

— **Vonatosszeütközés.** Baleset történt vasarnap hajnalban a sárvári vasutállomáson, melynek hire szerencsétlenséggé növekedve hozta izgalomba Sárvár közönségét. Tulzottak voltak a szájról-szájra járó információk, valamint tévesek résben azon adatok is, melyeket a „Vasvármegye" közölt erre vonatkozólag héfői számában:

Az eset részletei a következők:

A szombatról-vasárnapra virradó éjjel 1 óra 25 perckor Celldömölk-felől érkező 1370 számu tehervonat rendes menetsebességgel robogott be az állomásra. Az állomás végén azonban észrevette a mozdonyvezető, hogy dacára a „szabadra" allitott jelzésnek, mozdonya nem a szabadon levő negyedik, hanem az első sinparon szalad befelé, melyet teljes hosszában foglaltak el a sárvári cukorgyár számára érkező répás-vagonok.

Nyomban ellengőzt adott, de a két mozdonyos hosszu tehervonat a rövid távolságon nem tudta megállitani. Ekkor a mozdonyvezető és a vonatvezető leugrottak a vonatról. A másik pillanatban megtörtént az összeütközés: a tehervonat nekiszaladt az első sinpáron álló répával telt kocsisornak.

Az állomásnak s a szomszéd vendéglőnek ablakait megrazta a vagonok hatalmas robaja s a közelben levők rémulten rohantak az állomásra.

A baleset szinhelye.

Az összeütközésnek, mint hamarjában kiderült, szerencsére nem volt emberáldozata.

A mozdonyról leugrott vezető csakhamar lesántikált vonata után és szomoru arccal nézegette megrémült vasparipáját.

Nyolc kocsi romlott meg az összeütközés következtében, ezek közül kettőnek a szekrénye törött össze, melyekből széthullott a répa, a többinek pedig ütközői, tárcsái és ütközőtokai rongálodtak meg kisebb-nagyobb mértékben.

A forgalom nem szenvedett az eset miatt, csupán az 1311-es számu fél 4 órai vegyes vonatnak kellett 2 óráig az állomáson vesztegelni.

Az mspekciós hivatalnok az eset után nyomban távirati jelentést küldött az esetről a szombathelyi üzletvezetőségnek és a celldömölki állomásnak, honnét csakhamar megérkezett a munkásokat hozó segélyvonat, kik a tehervonat nehány kisiklott kocsiját visszahelyezték a sinpárra és eltávolitották a kocsiszekrények roncsait és ütköző-darabókat.

A vizsgálat.

Vasárnap reggel megérkeztek a vizsgálóosztály tagjai: Früchtl Ede üzletvezető helyettes, Nádas Robert műhelyfőnök felügyelő,

---

— Akkor én elmegyek — mondta végre a a fiu. Isten vele!

Es szomoruan elballagott.

A kis lány nem mondta, hogy maradjon még. Hagyta menni. Es amikor egyedül lett, akkor a fejét a kezére hajtotta és ujra sirt, hosszan, keservesen.

Egyszerre csak megjött a kis lány mamája, akkor hirtelen felszáritotta könnyeit a kötényével. Nem akarta, hogy a mamaja észrevegye. De mégis észrevette.

— Mi bajod kis lányom, hogy olyan szomoru vagy? — kérdezte tőle.

— Semmi, semmi, mamuskám — csak... csak a fejem faj egy kicsit.

Letagadta. Pedig az nem is állt benn a regényben, hogy ezt le szokás tagadni.

Es egész estig nem nagyon szomoru volt. Mikor pedig este lefekudt az ő kis ágyába, akkor ujra elfutotta a könny a kis lány szemeit és csendesen zokogott mindaddig, míg el nem aludt.

Es álmodott. Szép álma volt nagyon. Legalább ő nagyon boldog volt ezen álom alatt. Azt álmodta, hogy ott ult a divány sarkában és a Zoltán jött és szomoruan, szótlanul leült a divány másik sarkára és elfordult tőle. Egy darabig szó nélkül ültek, egyszér csak azt mondta ő a szőke fiunak:

— Zoltán!

A fiu megfordult és ránézett.

— Jöjjön közelebb Zoltán.

A fiu közelebb jött, de most sem szólt semmit. Ekkor aztán ő is közelebb ment a fiuhoz és ekkor már egészen egymás mellett voltak. Ezután két kis kacsójával megfogta a fiunak az arcát és közelebb vonta magához. Mikor már egészen közel voltak az orcáik, akkor odaillesztette az ajkát a fiunak a szajahoz és ott tartotta sokáig. Olyan halk, csöndes, cuppanas nélküli álom-csók volt. Es a kis lanyt ez az alom-csók nagyon boldogga tette. Mikor föléb redt, akkor is ugy érezte, mintha még most is tartana az alom-csók. Nagyon jó is az alom-csók. Hangtalan, édes, hosszu, üdvöt adó és még hozzá nem tudja meg senki.

Másnap mar a kis lány nem volt olyan szomoru. Inkább egész nap énekelt. Vidam volt, mint egy kis madár. Es türelmetlenül várta a délutánt, mikor eljön a Zoltán. De nem jött el. Vasárnap se jött. Harmadnap se. A kis lány nem birta tovább, hanem irt neki egy ansichtskártyat.

„Kedves Zoltán!

Jöjjön el még ma."

Erre eljött a fiu, leült a diványra. A kis leány azt kérdezte tőle:

— Miért nem jött el, Zoltán?

— Azért, mert meg nem szeret engem. Hát minek jöjjek akkor?

— Nem igaz, Zoltán, én nagyon szeretem magát.

— Hát akkor mért nem csókol meg?

A kis lány erre nem felelt, csak nézte azt a nagy szőke fiut, hogy olyan szomoru amiatt a csók miatt. Egyszer csak a két kezével átfogta a fiu arcát és magához vonta őt. Eppen ugy, mint álmában. Azután az ajkaik összeértek és egy édes, hosszu csókban forrtak össze.

Most volt csak igazán boldog a kis leány, Az arca rózsás pirban égett, a szive telve volt valami édes, boldog érzelemmel.

Mert ugy talalta, hogy az igazi csók sokkal jobb, sokkal édesebb az álom-csóknál.

Földessy Ödön balesetvizsgáló előadó, Tóth Pál főmérnök, a szombathelyi fütőház főnöke, s Dénes, a celldömölki fűtőház főnöke.

A vizsgalat a kárt maximális szamitassal 35—40000 koronára becsülte, azonban mint a még folyó vizsgálatból értesülünk a kar valódi összege felére fog összezsugorodni.

A balesetet hibás váltóalltiás okozta, azonban a felelősség terheli az inspekciós hivatal nokot, kinek a váltóállitást ellenőriznie kellett volna, a mozdonyvezetőt, kiknek mar az I es számu váltónál meg kellett volna allitani a vonatot és terheli ugyanily mértékben magat az üzletvezetőséget is.

A sárvari vasutállomás forgalma — különösen a cukárgyar üzeme alatt, midőn 3 hónapon belül 20—24000 répasvagon fordul meg az állomáson — oly nagy, hogy annak akadálytalan lebonyolitasahoz az eddigi hat sinpar nem elégséges. Két uj sinparra mar esztendok óta égető a szükség. Tan belatja ezt most az üzletvezetőség, midőn annak a kocsisornak szaladt neki a tehervonat, melyet sinpar hiányában kellett az első sinekre allitani.

— **Hitközségi gyülés.** Mult számunkban emlitettük, hogy a celldömölki r. kath. hitközség ség okt. 29-én közgyülést tar.ott. A közgyülésen nagyon kevesen voltak, dé azért 8000 kor. törlesztéses kölcsön felvételére és a várossal a szerződés megkötésekor a hitközséget leendő képviseletre Szalay Janos, Szabó József, Huchthausen Ede, Bakonyi József és Szeiler Antal tagokból állo bizottságot valasztott. Felolvasták és tudomásul vették a varm. törvényhatósági bizottságnak az iskolaépület eladasa- és megvételére vonatkozó jóváhagyását is, valamint a megyéspüspöknek az erre vonatkozó elvileg való hozzájárulását, — A fennt nevezett bizottság legott megkezdte működését.

— **A József Föherceg Szanatorium Egyesület** sorsjátékát, az orszagszerte megalakult hölgybizottságok rendkivül népszerüvé tették. De meg is érdemli ez a derék egyesulet a közönség támogatasát, mert eltekintve attól, hogy a szegénysorsu tüdőbetegek megmentése érdekében működik, a sorsjáték nyereménytárgyai is olyanok, melyeknek nyerési esélyei reményében érdemes sorsjegyeket vasarolni. Az első nyeremény egy 22,000 koronát érő rendkivül modern foglalatu ékszer-kollekció; a második: egy 500 kötetet tartalmazó pompas könyvtár, amelynek szekrényét, művészi rajza utan, egyik udvariszállitonk készitette; a harmadik főnyeremény: öt kulonböző fegyvert tartalmazó vadászalvany, teljes vadászfelszereléssel. E három főnyereményt, amely valóságos látványosság számba megy, a közel napokban kiallitjak közszemlére a királyi bérpalotában levő irodahelyiségben: ahol bárki által megtekinthető lesz. Ezenkivul még 725 kisebb nagyobb nyereménytargya van a sorsjátéknak.

— **Zsebtolvajok a vásáron.** Pápócon a mult heti országos vásár alkalmaval Tomka Pal sárvári lakos figyelmeztette az ott cirkáló csendőrséget, hogy a vásárban egy csonkakezü zseb tolvaj van, ki magát mint kalapos segédet mutatta be. A csendőrség a nyomozást a zsebtolvajok ellen azonnal meginditotta, mi eredménnyel járt, mert a tolvajokat Pukmen Jenő és Toth Sándor személyében kinyomozta és ezeket elfogta, egy harmadik társuk pedig neszét vette a dolognak s a vásárról megugrott. — Nevezett tolvajok észrevették, hogy Fabian György ujkéri lakos ökröket akar vasarolni. — Tóth Sandor a vásarbol azon ürügy alatt csalta ki, hogy a falu végén egy beteges asszony van, nem tud kijönni a vásárba, őt bizta meg ökrei eladasával, [illegible] dorral. Utközben egy ismeretlen ember elejtett egy pénztárcát, melyet Tóth Sándor felkapott és azt mondta Fabiannak: Ne szóljon semmit, ez zsidóé, tartalmát elosztjuk. Mig igy beszélgettek, egy idegen ember hozzájuk lépett és tőlük pénztárcáját követelte Fábian azt mondta, hogy a tárca Tóthnál van, de az ismeretlen egyén Fábián Györgytől követelte a pénzét. Eközben Fábián kezében tartotta 200 koronat tartalmazó pénzestarcájat és azt mondta neki, hogy ez az ő tulajdonat képezi, mire az ismeretlen ezt kezéből kikapta, a penzt Tóth Sandornak átadta, azután elfutott. Fabian ekkor Tóthot megragadta, lármat csapott és a csendőrség a két zsebtolvajt letartóztatta, kik jelenleg a celli kir. járásbiróság fogházának lakói.

— **Az uj szombathelyi közjegyző.** Mult számunkban közöltük a „Pesti Hirlap“ nyomán, hogy szombathelyi közjegyzővé Ehen Gyula országos képviselő fog kineveztetni. A „Pesti Hirlap“ most alaposan reá cafol a hivatalos hirre, mert szombathelyi közjegyzővé Tegyey Lajos körmendi közjegyző helyeztetett at. Igy most a körmendi közjegyzői allas van üresedésben, hol a közjegyzői teendők végzésére a közjegyzői kamara Pulay Ferenc közjegyzo helyettest rendelte ki.

— **Gabonapiacunk** a héten lanyha forgalmu volt, kevés gabonát is hoztak a piacra. Árak a következők voltak: Buza 9.80. rozs 7.20, árpa 7.30, zab 6.8, tengeri 7.60 korona 50 kilogrammonkint.

— **Az ujbort ne hagyjuk sokáig a seprőjén.** Különösen kisebb szolósgazdaknak szokasmondasa: az ujbort a seprőjén kell hagyni, mert valamint a csecsemő az anya kebelén lesz erős, egészséges, azonképpen a seprőn hagyott bor erosebb, tartósabb, zamatosabb lesz.

Ellenkezőleg all a dolog. A seprő a bornak nem anyja, hanem éppen olyan, mint a csecsemő piszkos pelenkaja, Vatamint ez nem válik a kis gyermek javara, ugy a mindenféle uledékkel, piszokkal megfertőzött seprő is csak kart tehet a kierjedt borban.

Ennek igazságát azonnal beláthatjuk, ha tudjuk, miből all a seprő. De a tapasztalat is amellett bizonyit, hogy a kierjedt és megcsillapodott ujbort azonnal le kell a seprőjéről fejteni.

A seprő all a működésuket befejezett, nagyrészt elhalt erjesztő gombakból, a mustban maradt szőlőhéból, magból, földből és más tisztatlan anyagból.

A bor lecsillapodván, a seprőben az ugynevezett hasadogombak kezdenek elszaporodni, melyek a seprőből taplálkoznak és váladékukkal különféle betegséget, rothadast okoznak. A rothadás ugyan a bor szesztartalmanal fogva csak lassan indul, de annal inkább érvényesül a hasadógombáknak az a sajatsága, hogy a bort mindenféle betegségre, megtörésre, nyulósodásra stb. hajlandóbbá teszik, a bor tőlük elveszti zamatát és mellékizt nyer.

Ezen borkezelés egyik főszabálya, hogy mihelyt kissé megtisztul, a seprőről le kell fejteni.

— **Baromvasár.** E heti csütörtöki baromvásárunk meglehetős nagy forgalmu volt, szamos felhajtás történt és eladások is szépen történtek.

— **Egy huszfilléres izgató története.** A pénznek, még ha csekély 20 filléres is, megvan az értéke és igy a szerepe is ez életben. És ez a kerek nikkelpénz nemrég egy családót majdnem egy nagy vagyontól fosztott meg. Ugyanis egy bérmentetlen levelet kézbesitett a minap a posta egy ismert táblabiró feleségének cimére, aki azonban visszautasitotta a 20 fillér portóbüntetéssel terhelt boritékot, férje unszolására azonban még is kiváltotta az előszobában utolért levélhordótól a levelet. — Nagyon bosszankodott azonban őnagysága, midőn a boritékot felbontva, abban egy sorsjegyet és ennek nyugtáját találta. A biró azután megmagyarázta, hogy előző napon vásárolt egy sorsjegyet felesége születésnapjára s ennek számát nem jegyezte meg és a nyugtával együtt a bankházban feledte.

A biróné szemrehányással fogadta e születésnapi ajándékot. A biro, hogy megszabaduljon a kukli-predikációtól, a klubba akart menekülni. Már éppen az előszoba kilincsét fogta, midőn két uriember becsöngetett Török A. és Társa (Budapest, VI., Teréz-körut 46. alatti) bankházából, hogy az lőző napon vásárolt sorsjegyre a 400.000 koronás nagy nyeremény negyedrészét kifizessék.

A biro örömtől reszketve vezette be a kiküldötteket feleségéhez, aki most már hálásan borult férje nyakába és megbocsájtotta a postának is, hogy a boritékról véletlenül leesett levélbélyeg hiányárt 20 fillér buntetéspénzt szedett be.

— **Állategészségügyi kimutatas.** A földmivelésugyi-miniszterium jelentese szerint vármegyénkben a mult héten a következő állatbetegségek fordultak elő: Ragadós szaj- és körömfajas: Kemeneskapolna 4 u., Kemenesmihalyfai 1 m., Rőt, Pósfa 4 u., Miske 1 l., Nagysitke 3 u., Uraiujfalu 3 u., Kőszeg. Ivarszervi hólyagos kiütés: Csehi 2 u., Petőmihályfa 4, Sertésorbánc: Kemenesszentmárton 6 u., Kemenesszentpéter 4 u., Magyargencs 4 u., Szérgény 14 u., Tokorcsujfalu 7 u., Hegyháthadász, Kukmér. Sertésvész: Komját, Méreın 2 u., Egyhazaskesző 6 u., Keléd, Kiskölked, Körmen 5 u., Lovaszad 5. u., Molnaszecsőd 7 u., Nemetszecsőd 3 u., Szarvaskend, Szőce, Lukácsháza 4 u., Pusztacsó, Szerdahely 3 u., Beic 4 u., Sárvár 6 u., Alsócsatar 15 u., Felsőcsatar 19 u., Kisasszonyfa 24 u., Köveskut, Magyarkeresztes, Ondód 13 u., Pokolfalu 7 u., Szentpéterfa 1 m., Zarkahazbanda 2 m., Csehi, Kőszeg 2 udvar.

Szerkesztői üzenetek.

Vilma. A beküldött tárcacikket átolvastuk, alap eszméje elég jó, de pongyola a kidolgozása, igy nem adhatjuk közre. Tessék tovább próbálkozni, idővel majd sikerülni fog.

Régi leirás Kemenesaljáról. Átdolgozást igényel, igy nem közölető le. Kérjük a jövő héten hozzánk befáradni. Üdvözlet!

Választó. Egy kissé bajos volna még most megmondani, mikor lesznek az uj választások. Egy most már bizonyos, hogy ebben az évben mar semmi esetre sem lesz. Hogy a tél folyaman, vagy a jövő tavasszal nem-e lesz, az éppenséggel nincs kizárva. Sőt nagyon is valószinű, hogy a tavasszal uj választások lesznek.

Régi előfizető. Megkaptuk, szives köszönet és üdvözlet.

Jánosházán. Miután nincs szerencsénk önt ismerhetni, természetes, hogy kivanságanak nem is teszünk eleget.

Alapitatott 1840. Alapitatott 1840.

STEINBERGER M. UTODA

aranyműves s órás

Pápán, Fő-utcza 55. (a Benczések templomával szemben.)

Ajánlja dús választéku **arany** és **ékszertárgyait**, valódi finom ezüst és **chinai ezüst** áruit, valamint kitünő járásu, pontosan szabályozott **fali-, arany-, ezüst- és nickel-óráit.**

Valódi finom **gyémánt- és brillánt-ékszerek** nagy választékban.

Teljes 6 és 12 személynek való finom valódi **ezüst evőeszközök** grammonként 11 fillér. Legjobb minőségü **chinai ezüst evő-** [illegible]

Mindenféle egyházi szentedények, feszületek, kelyhek, kannák, tálak stb.

Vidéki megrendelésre nagy gond fordittatik, javitasok és vésés elfogadtatik.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre jutányos árak mellett

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz a kiadóhivatal.

Eladó szőlővessző.

1,000.000

— szokványminőségű fásojtvány —
különböző fajokban,
Riparia, Portalis, Solonis, Rupestris
Monticola alanyon.

Kapható: **Frisch László**
szőlőbirtokosnál
3—12 TAPOLCA, (Zala m.)

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb
a RÉTHY-féle
pemetefű cukorkánál!!!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan *RÉTHY-féle* kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.
1 doboz ára 60 fillér.
Csak RÉTHY-felet fogadjunk el!

BRÁZAY FÉLE SÓSBORSZESZ
NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLÉKELVE VAN!

SZEIFERT JÓZSEF POZSONY
cs. kir. udv. fegyverszállító. — Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper eredeti Diana fegyverekből ugyszintén célszerű Hemmerle-féle fegyverekből,

J. P. Sauer u. Sohn cég Krupp Frigyes-féle különleges acélcsövű fegyverekből,

eredeti gyári árakon.

Legujabb!! Browning-féle önműködő ismétlő serétes vadászfegyver 12 ötös ered. gyári áron azaz 225 kor.-ért nálam kapható.

Cs. és kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számu vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények, továbbá szállitok minden fajta kész vadásztöltényeket mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberűhöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség! Saját lövölde!

A pozsonyi II-ik mezőgazdasági országos kiállitás alkalmával vadászfegyvereim és vadászeszközök az egyedüli aranyérmet nyertek.

Téli alma

szép és finom, különféle fajták kg.-ként 20 fillér; láda és szállitás a vevőt terheli.
Kapható: Alsómesteriben u. p. K.-Cell.
Bárdossy Imre,
4—4 földbirtokosnál.

Kiváló szerencse Töröknél!

Feltűnőmulhatatlanul kedvez fogadónknak a **szerencse.** Rövid idő alatt **17 millió korona** nyereménynél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek, köztük

a legnagyobb nyereményeket.

Ajánljuk tehát ennélfogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő m. kir. szabadalmozott 15 osztálysorsjátékban ujból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolunk ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1,000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom **600 000**, 1 nyeremény **400 000**, 1 à **200 000**, 2 à **100 000**, 1 à **90 000**, 2 à **80.000**, 1 à **70 000**, 2 à **60.000**, 1 à **50 000**, 1 à **40 000**, 5 à **30 000**, 8 à **25 000**, 8 à **20.000**, 8 à **15 000**, 36 à **10 000** korona és még sok egyéb; összesen **55.000**, nyeremény és jutalom **14 459 000** korona kerüljön kiosztásra.

1/8 eredeti sorsjegy frt. —'75 vagy kor. 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy frt. 1.50 vagy kor. 3.—
1/2 „ „ „ 3.— „ „ 6—; 1/1 „ „ „ 6.— „ „
A sorsjegyeket *utánvéttel* vagy az *összeg előzetes beküldése* ellenében küldjük.
Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk
f. évi november hó 13-ig bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA bankháza Budapest.
Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:
Központ: Teréz-körut 46/a. I. fiók: Váci-körut 4/a.
II. fiók: Múzeum-körut 11/a. III. fiók: Erzsébet-körut 54/a.

Értesítés!

A közelgő téli idény alkalmával a t. közönségnek tisztelettel felajánlom raktáromon levő, elsőrendű

ajkai és ivaneci

kőszenet, melyet métermázsánkint az alant jegyzett árakon házhoz szállitok.
Ajkai kőszén mmázsánként **85** krajcár
Ivaneci „ „ **75** „
Vaggon árunál mérsékelt árakat ajánlok.

Tisztelettel
Kaufmann Henrik kereskedő
Kircell, Sági-utca.

Tanonc kerestetik. Egy jó családból származó ügyes fiu azonnal felvétetik a Vörösmarty-könyvnyomdában Devecseren.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecseren, 1904.